

Istnieje ścisła zależność pomiędzy uwarunkowaniami historycznymi, ustrojem państwa oraz ujęciem przestępstw przeciwko państwu. Na przestrzeni dziejów Rosja wykazywała tendencję do silniejszego chronienia aktualnej władzy, niż państwa jako takiego. Polska bardziej skupiała się na prawnokarnej ochronie państwowości przed potencjalnym zamachem innych państw. Polski i rosyjski kodeks karny wykazują istotne odrębności w zakresie przestępstw przeciwko państwu. Rosyjski katalog przestępstw przeciwko państwu jest szerszy niż katalog polski. Obejmuje dodatkowo związane z ekstremizmem, sabotażem oraz działalnością w niepożądanych organizacjach, które w pewnym zakresie nawet nie mają polskich odpowiedników. Polski katalog przestępstw przeciwko Rzeczypospolitej obejmuje dodatkowo czyny skierowane przeciwko znakom państwowym, przedstawicielom innych państw oraz członkom polskich władz, które w Rosji są klasyfikowane jako przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu. W obu porządkach prawnych jako trzy główne przestępstwa godzące w państwo jako dobro prawne można wskazać zdradę główną, szpiegostwo i zamach stanu. W prawie rosyjskim szpiegostwo jest zarazem znamieniem przestępstwa zdrady głównej obywatela i samodzielnym przestępstwem cudzoziemca albo bezpaństwowca.